

Ще ви прѣдставя єдна картина. Тази обиввка, която ви затваря, ви държи като въ затворъ. Прѣдставете си, че съ хиляди години сте живѣли въ този затворенъ замъкъ. Какво не сѫ правили, за да ви освободятъ! Много сѫ идвали да ви освободятъ, но никой не е могълъ.

Идва най-послѣ великията Учителъ, който казва: „Радостъта ще ви освободи“. И като турите въ дѣйствие тази радостъ, този замъкъ постепенно ще почне да се топи, топи, отънява, почватъ да капятъ капки, и всичко това, което е служило като прѣграда между васъ, ще се размажне. И прѣдъ васъ ще се отвори този свѣтъ на радостъ и веселие. Този свѣтъ се различава отъ свѣта на скрѣбъта. Свѣтътъ на скрѣбъта е свѣтъ на изкуство, той е създанъ отъ човѣка, а свѣтътъ на радостъта е създаванъ отъ Бога. Свѣтътъ на скрѣбъта го създаваха човѣците и духовете, а свѣтътъ на радостъта го създава Богъ. Слѣдователно, въ сегашната епоха ние живѣемъ въ свѣтъ, създанъ отъ човѣците, а въ бѫдещата епоха ще живѣемъ въ свѣтъ, създанъ отъ Бога.

И казва Христосъ: „Азъ ще ви видя, вие ще се зарадвате, и радостъта ви никой нѣма да я отнеме“. Кой ще ви види? — Ще ви види вашиятъ възлюбенъ или вашата възлюбена. И когато видите вашата възлюбена или вашия възлюбенъ, сърцето ви ще трепне. Азъ взимамъ това въ най-чистия, въ най-красивия смисълъ. Кой ще ви види? — Ще ви срѣщне майка ви, ще ви срѣщне този вашъ приятель, когото не сте виждали отъ хиляди години. И тогава не само вашето, но и неговото сърце ще заиграе. Азъ бихъ желалъ сърцата на всички така да затрепятъ. И това врѣме е сега.

„Скрѣбъта ви ще се прѣвърне въ радостъ“. Ще ми кажете: възможно ли е? — Възможно е. Слѣдъ колко хиляди години? Никакви хиляди години! Сега, днесъ започва тази радостъ! Ама не по този начинъ, който вие знаете. Вашата радостъ е само една сѣнка на тази радостъ. А сѣнките показватъ кждѣ е тази реалностъ. И нѣма по-хубаво нѣщо отъ това, да срѣщашъ въ пустинята єдинъ свой приятель; нѣма по-ху-